

ทฤษฎีวิวัฒนาการ : ความเท็จที่ถูกเชื่อ

เรียบเรียงโดย
อิศ-ซาบิฮูน

www. **islamhouse** .com

1428 / 2007

สารบัญ

จุดกำเนิดของสิ่งมีชีวิต	5
ขั้นตอนและวิธีการที่ได้มาจากการจินตนาการในขบวนการทฤษฎีวิวัฒนาการ	12
บันทึกจากซากฟอสซิล	17
มนุษย์มาจากลิง ?	24

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

การล่มสลายของทฤษฎีวิวัฒนาการ และข้อเท็จจริงแห่งการสร้าง

จุดกำเนิดของสิ่งมีชีวิต

ถ้าใครคนใดคนหนึ่งได้สำรวจตรวจสอบจักรวาลที่เขาได้อาศัยอยู่นี้ดูก็จะพบว่า จักรวาลนี้มีกาแล็คซี่ถึง 250,000 ล้านกาแล็คซี่ ซึ่งในแต่กาแล็คซี่นั้นจะประกอบไปด้วยดาวอีกจำนวนมากมายถึง 300,000 ล้านดวง และสิ่งทั้งหมดที่กล่าวมาไม่ว่าจะเป็นกาแล็คซี่หรือดวงดาวอันกว้างใหญ่ไพศาลทั้งหมดนี้ต่างหมุนเวียนและล่องลอยไปตามกฎเกณฑ์อย่างเป็นระบบระเบียบ

ถ้ามองดูแล้วเราก็จะพบว่าในทุกๆ ส่วนของจักรวาลนี้ จะมีระเบียบแบบแผนตลอดจนความสมดุลอย่างสมบูรณ์โดยไม่มีข้อบกพร่องอยู่เลย

โลกนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เล็กกระจิ๋วเมื่อเทียบกับจักรวาลทั้งหมด แต่กระนั้นโลกที่เราอาศัยอยู่นี้ ถูกสร้างและออกแบบมาอย่างยอดเยี่ยมพร้อมเพรียงไปด้วยระบบการทำงานที่เต็มไปด้วยความสมดุลที่ละเอียดอ่อนและซับซ้อนเป็นอย่างมาก

โลกเราไม่เหมือนดวงดาวดวงอื่นๆ เพราะโลกเรามีสภาพชั้นบรรยากาศและพื้นผิวที่เอื้ออำนวยต่อสิ่งมีชีวิตที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ น้ำซึ่งครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของพื้นโลกก็เป็นหนึ่งในปัจจัยขั้นพื้นฐานที่สำคัญต่อสิ่งมีชีวิต ระดับอุณหภูมิ อัตราการโคจร ตลอดจนพื้นผิวของโลก ทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าโลกใบนี้ได้ถูกออกแบบมาเป็นพิเศษเพื่อให้เหมาะแก่การดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายบนโลก

ลักษณะที่ไม่เหมือนใครของโลกใบนี้ทำให้เกิดสิ่งมีชีวิตมากมายที่มีระบบการทำงานที่ซับซ้อนต่างกันไปตามแต่ละชนิดประเภทของมัน ซึ่งบางครั้งมนุษย์เราก็ยังคาดไม่ถึง พี่ขพันธุ

และสัตว์หลายล้านชนิดสามารถอยู่อาศัยบนโลกนี้ได้อย่างกลมกลืนและสมดุลกัน สิ่งนี้เป็นระบบความเป็นอยู่ที่มีสมบูรณ์เป็นอย่างมากจนกระทั่งว่าระบบความเป็นอยู่ของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้สามารถที่จะคงอยู่ต่อไปได้อย่างไม่ถูกรบกวนกระทบกระเทือนหรือเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด นอกจากมันจะถูกรบกวนหรือก่อกวนจากมนุษย์

แต่ทว่า คำถามก็คือ แล้วระบบความเป็นอยู่และสิ่งมีชีวิตต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นมาได้อย่างไรกัน ?

เมื่อได้มีการสำรวจตรวจสอบดูสิ่งมีชีวิตบนโลกนี้ ก็จะได้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าสิ่งมีชีวิตต่างๆ ได้ถูกออกแบบมาอย่างมีระบบสำหรับภารกิจดำรงชีวิตและการอยู่อาศัย สิ่งมีชีวิตทั้งหมดเหล่านี้จะมีระบบการทำงานที่เต็มไปด้วยความซับซ้อนอย่างมากจนทำให้มันสามารถแสดงบทบาทของมันได้เป็นอย่างดีที่สุดตามความสามารถที่มีอยู่ในตัวมันจากสภาพแวดล้อมที่มันอาศัยอยู่

เนื่องจากสิ่งมีชีวิตทั้งหลายเหล่านี้ได้ถูกวางกฎเกณฑ์และออกแบบจัดระบบความเป็นอยู่มาเป็นอย่างดี แน่หนอนที่สุดว่าจะต้องมีผู้ที่สร้างมันขึ้นมาอย่างแน่นอน

แต่ทฤษฎีแห่งการวิวัฒนาการที่มีขึ้นในศตวรรษที่ 19 ได้ปฏิเสธการสร้างของพระเจ้า ซึ่งตามความเชื่อของทฤษฎีการวิวัฒนาการนั้นเชื่อว่าสิ่งมีชีวิตต่างๆ บนโลกนี้มีได้ถูกสร้างขึ้นมาจากแต่ก่อนกำเนิดขึ้นมาด้วยความบังเอิญ

ผู้ที่ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้นมา รู้จักกันในนามว่า **ชาร์ลส์ ดาร์วิน** (Charles Darwin) ผู้ซึ่งเป็นนักธรรมชาติวิทยาสมัครเล่น ดาร์วินได้เผยทฤษฎีนี้ไว้ในหนังสือของเขามีชื่อว่า "The Origin of Species" : **แหล่งกำเนิดและที่มาของสิ่งมีชีวิต** ซึ่งหนังสือเล่มนี้ถูกพิมพ์ขึ้นมาในปี 1859

หนังสือเล่มนี้ของดาร์วินได้เป็นที่นิยมโดยทันทีหลังจากถูกตีพิมพ์ แต่ความโด่งดังของหนังสือเล่มนี้ มิได้เป็นเพราะผลงานด้านวิชาการของดาร์วิน แต่ที่หนังสือของเขาเป็นที่นิยมก็เพราะมันไปโดนใจหรือตรงกับอุดมการณ์ของผู้คนมากกว่า ซึ่งยุคนั้นเป็นยุคที่ผู้คนเริ่มมีอุดมการณ์ในเรื่องการปฏิเสธศาสนา หรือมีแนวคิดอเทวนิยมอยู่แล้ว แนวความคิดของดาร์วินจึงช่วยในการสนับสนุนและเป็นข้ออ้างอิงของพวกที่ยึดถือปรัชญาวัตถุนิยมที่ปฏิเสธการมีอยู่จริงของพระเจ้า

คาร์ล มาร์กซ (Karl Marx) ผู้ตั้งลัทธิวัตถุนิยมวิภาษได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งที่ชื่อ "Das Kapital" ขึ้นมาเพื่ออุทิศให้แก่ดาร์วิน เขาเขียนที่ปกหนังสือเล่มนี้ไว้ว่า "ถึงชาร์ลส์ ดาร์วิน จากผู้เลื่อมใส ผู้อุทิศตัวให้ "

ทฤษฎีของดาร์วินอ้างเหตุผลว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่เกิดขึ้นมานั้นมาจากบรรพบุรุษเดียวกันโดยผ่านขบวนการและขั้นตอนแบบค่อยๆ วิวัฒนาการไปเป็นเวลาอันยาวนาน แต่ดาร์วินก็ไม่สามารถหาหลักฐานข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุนข้ออ้างของตนเองได้เลย จริงๆ แล้วตัวดาร์วินเองรู้ดีถึงหลักฐานข้อเท็จจริงหลายๆ อย่างที่จะทำให้ทฤษฎีความเชื่อของเขาต้องเป็นโมฆะไป ดาร์วินได้กล่าวยอมรับไว้ในหนังสือที่เขาเขียนขึ้นในบทที่มีชื่อว่า "Difficulties on Theory" : **ปัญหาและความยุ่งยากที่ทฤษฎีนี้จะต้องเผชิญ** แต่ดาร์วินก็หวังว่าปัญหาต่างๆ ของทฤษฎีการวิวัฒนาการเหล่านี้จะหมดไปด้วยกับการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ครั้งใหม่ที่จะมีขึ้นมาในภายหลัง แต่ในทางตรงกันข้าม ด้วยกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ จึงทำให้ทฤษฎีที่ดาร์วินกล่าวอ้างนั้นกลับถูกหักล้างลงไปทีละข้อทีละข้อ

ดาร์วินกล่าวว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมดกำเนิดมาจากบรรพบุรุษเดียวกัน โดยผ่านขบวนการและขั้นตอนแบบค่อยๆ วิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ

แต่ทว่าสิ่งมีชีวิตตัวแรกกำเนิดมาได้อย่างไรกัน ? ดาร์วินไม่ได้กล่าวถึงสิ่งนี้ไว้ในหนังสือของเขา เขาไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าสิ่งนี้แหละที่จะเป็นตัวการสำคัญที่จะทำให้ทฤษฎีของเขาต้องเป็นโมฆะไป

วิทยาศาสตร์ในสมัยของดาร์วินเชื่อกันว่าสิ่งมีชีวิตนั้นมีลักษณะโครงสร้างองค์ประกอบที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อนอะไรมาก มีความเชื่อตามทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ทฤษฎีหนึ่งๆ ที่เรียกว่า "Spontaneous Generation" คือการกำเนิดขึ้นมาเองตามธรรมชาติ มันเป็นทฤษฎีที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในยุคกลาง ซึ่งตามทฤษฎีนี้เชื่อว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหลายสามารถเกิดขึ้นมาโดยง่ายตายจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต

มีความเชื่อกันไปว่า กบเกิดขึ้นมาจากโคลน และแมลงก็เกิดขึ้นมาจากอาหารที่กินเหลือเอาไว้ และก็ได้มีการทดลองพิสูจน์โดยมีจุดประสงค์ที่จะมาสนับสนุนทฤษฎีหรือแนวความเชื่อเช่นนี้ โดยได้มีการนำเอาเมล็ดข้าวสาลีกำมือหนึ่งไปทิ้งไว้ในเศษผ้าโดยหวังว่าจะมีหนูเกิดขึ้นมาจากการนำของสองสิ่งนั้นมาผสมกัน และก็ได้มีการนำตัวอ่อนที่เกิดขึ้นมาจากเนื้อมาเป็นข้อกล่าวอ้างโดยกล่าวว่าสิ่งมีชีวิตสามารถกำเนิดขึ้นมาได้จากสิ่งที่ไม่มีชีวิต แต่ต่อมาในภายหลังก็เป็นที่รู้ถึงข้อเท็จจริงว่าตัวอ่อนที่เกิดขึ้นจากเนื้อนั้นไม่ได้เกิดขึ้นมาเองตามธรรมชาติตามที่เข้าใจกันแต่อย่างใด แต่มันเกิดขึ้นมาจากตัวอ่อนที่ตามองไม่เห็นซึ่งแมลงวันนำไปปล่อยไว้ที่เนื้อนั้น

และนอกจากนั้นในสมัยของดาร์วินยังมีความเชื่อกันอย่างแพร่หลายว่าจุลินทรีย์สามารถเกิดขึ้นมาโดยง่ายตายจากวัตถุหรือสิ่งที่ไม่มีชีวิต

แต่แล้ว 5 ปีหลังจากที่หนังสือ "The Origin of Species" ของดาร์วินถูกตีพิมพ์ นักชีววิทยาผู้มีชื่อเสียงชาวฝรั่งเศส Louis Pasteur (หลุยส์ ปาสเตอร์) ก็ได้พิสูจน์หักล้างแนวความคิดซึ่งเป็นพื้นฐานความเชื่อของทฤษฎีวิวัฒนาการของดาร์วินโดยสิ้นเชิง

โดยปาสเตอร์ได้พิสูจน์ให้เห็นทางวิทยาศาสตร์หลังจากการที่เขาได้ทำการศึกษาวีจย และทดลองมาเป็นเวลานาน ซึ่งเขาก็ได้ข้อสรุปที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง

เขากล่าวว่า

"วัตถุสารหรือสิ่งที่ไม่มีชีวิตจะสามารถให้ชีวิตแก่ตัวเองได้จริงหรือ? เป็นไปไม่ได้เลย ปัจจุบันนี้เป็นที่รู้กันแล้วว่าไม่ว่าจะอยู่ในสภาวะใดๆ ก็แล้วแต่สิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะเล็กแค่ไหนก็ตาม ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นมาเองได้นอกจากว่าสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นจะต้องมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันกับสิ่งมีชีวิตที่เป็นผู้ให้กำเนิดมันขึ้นมา" (Louis Pasteur, Fox and Dose, *Origin of Life*, p.4-5)

นักทฤษฎีวิวัฒนาการคนแรกที่ได้หยิบยกปัญหาเรื่องแหล่งกำเนิดและที่มาของสิ่งมีชีวิตขึ้นมากล่าวในศตวรรษที่ 20 นี้ก็คือ นักชีววิทยาชาวรัสเซียซึ่งมีชื่อว่า Alexander Oparin' จุดมุ่งหมายของเขาก็คือต้องการคำอธิบายให้รู้ว่าเซลล์ของสิ่งมีชีวิตชนิดแรกนั้นเกิดขึ้นมาได้อย่างไร?

ซึ่งตามทฤษฎีวิวัฒนาการนั้นได้มีการกล่าวว่าเซลล์ตัวแรกนี้แหละที่เป็นที่มาหรือบรรพบุรุษของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่เกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามความพยายามของเขาก็ต้องจบลงด้วยความล้มเหลว และตัวของโอปารินเองก็ต้องกล่าวยอมรับว่า

"เป็นที่น่าเศร้าใจ ที่จุดกำเนิดและที่มาของเซลล์ก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่ต่อไปซึ่งในความเป็นจริงแล้วมันเป็นด้านที่มีดมนที่สุดของขบวนการและขั้นตอนทางทฤษฎีวิวัฒนาการ" (Alexander Oparin, *Origin of Life*, p.196)

นักทฤษฎีวิวัฒนาการที่มาหลังจากโอปารินก็ได้ทำการทดลองเช่นกัน ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะหาคำตอบถึงแหล่งกำเนิดและที่มาของสิ่งมีชีวิตเพื่อที่จะได้มาสนับสนุนทฤษฎีวิวัฒนาการของพวกเขา

นักเคมีชาวอเมริกันมีนามว่า Stanley Miller ได้ทำการทดลองขึ้นโด่งดังที่สุดในปี 1953 โดยที่มิลเลอร์ได้นำเอาโมเลกุลจำนวนหนึ่งของสิ่งมีชีวิตมาทำการกระตุ้นปฏิกิริยาได้ตอบต่อแก๊สชนิดต่างๆ ที่เขาอ้างว่ามีอยู่ในชั้นบรรยากาศโลกในช่วงแรกเริ่ม ในขณะเวลาดังกล่าวนั้น การทดลองขึ้นนี้ถือเป็นความหวังของวงการวิทยาศาสตร์ที่จะพิสูจน์เรื่องทฤษฎีวิวัฒนาการ แต่ความจริงมันไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลยเพราะจากการค้นพบในภายหลังได้แสดงให้เห็นว่า แก๊สต่างๆ ที่ใช้ในการทดลองนั้นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงกับแก๊สที่มีอยู่ในชั้นบรรยากาศในช่วงเริ่มแรกของโลก และในที่สุดตัวของ มิลเลอร์เองก็ต้องออกมายอมรับถึงความล้มเหลวและความเป็นโมฆะของการทดลองของเขาในครั้งนั้น

จากความพยายามทั้งหลายของพวกเขา นักทฤษฎีวิวัฒนาการที่มีขึ้นมาในช่วงศตวรรษที่ 20 เพื่อที่จะมาอธิบายถึงแหล่งกำเนิดของสิ่งมีชีวิตก็ต้องจบลงด้วยความล้มเหลว

Jeffrey Bada ศาสตราจารย์ด้านภูมิศาสตร์ เคมี และเป็นผู้สนับสนุนทฤษฎีวิวัฒนาการด้วยก็กล่าวยอมรับถึงความจริงข้อนี้ในนิตยสาร "Earth" ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ปี 1998 ซึ่งเป็นหนึ่งในนิตยสารชั้นนำทางด้านสิ่งตีพิมพ์ของฝ่ายนิคมทฤษฎีวิวัฒนาการ โดยที่บาดาได้กล่าวไว้

"ในวันนี้ ขณะที่เราจะจากศตวรรษที่ 20 เรายังคงอยู่กับปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่ยังหาทางออกไม่ได้ เช่นเดียวกับตอนนี้เราเริ่มเข้าสู่ศตวรรษที่ 20 นั่นคือปัญหาที่ว่า สิ่งมีชีวิตเกิดขึ้นมาบนโลกนี้ได้อย่างไรกัน?" (Jeffrey Bada, Earth, Feb, 1998)

ปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอีกปัญหาหนึ่งที่ทฤษฎีวิวัฒนาการกำลังเผชิญอยู่และก็ยังหาทางออกไม่ได้ก็คือปัญหาที่เกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างอันซับซ้อนอย่างน่าเหลือเชื่อของเซลล์สิ่งมีชีวิต

สิ่งมีชีวิตบนโลกนี้ทุกชนิดจะประกอบไปด้วยเซลล์ที่มีขนาดเล็กเท่ากับหนึ่งในร้อยของมิลลิเมตร และมีสิ่งมีชีวิตบางชนิดที่มีเซลล์เดียว แต่กระนั้นถึงแม้จะมีเซลล์เดียวก็ตาม แต่

องค์ประกอบที่มีอยู่ในเซลล์นั้นก็ยังมีลักษณะที่ซับซ้อนอย่างน่าทึ่ง มันมีระบบการปฏิบัติงานอันซับซ้อน เพื่อที่จะทำให้มันดำรงชีวิตอยู่ต่อไป และที่ยิ่งไปกว่านั้น มันยังมีสิ่งที่อาจเรียกว่าเป็นมอเตอร์ตัวเล็ก ๆ ที่ช่วยในการขับเคลื่อนอีกด้วย

ในสมัยของดาร์วิน ลักษณะโครงสร้างอันซับซ้อนของเซลล์ยังไม่เป็นที่รู้จัก ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากกล้องจุลทรรศน์ที่ยังล้าหลังในสมัยนั้น จึงทำให้เซลล์มองดูเหมือนไม่มีลักษณะอะไรพิเศษในตัวมัน แต่แล้วด้วยกับกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนที่มีกำลังสูงซึ่งประดิษฐ์ขึ้นมาในตอนกลางของศตวรรษที่ 20 จึงทำให้เราได้รู้และเข้าใจว่า จริงๆ แล้วเซลล์ของสิ่งมีชีวิตนั้นมันมีระบบการทำงานที่ซับซ้อนถึงเพียงไร สิ่งนี้ได้เผยให้เห็นถึงความซับซ้อนตลอดจนการทำงานกันอย่างมีระบบของเซลล์ที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้ด้วยควมบังเอิญ

เซลล์ที่มีชีวิตเพียงตัวเดียวจะประกอบไปด้วยส่วนเล็กๆ เป็นพันๆ แต่ละส่วนทำงานกันอย่างสอดคล้องสามัคคี หากจะเปรียบก็เหมือนกับว่า ภายในเซลล์ตัวเดียวนั้นจะมีทั้งสถานีพลังงานไฟฟ้า โรงงานต่างๆ ที่ทันสมัยซึ่งใช้ทำหน้าที่ต่างๆ และหน่วยจัดเก็บข้อมูลที่สลับซับซ้อนระบบเก็บรักษาที่มีขนาดใหญ่ โรงกลั่นกรองที่ทันสมัย ตลอดจนมีเยื่อหุ้มเซลล์นี้จะคอยทำหน้าที่ควบคุมสิ่งที่เข้าออกจากเซลล์

เซลล์นี้จะสามารถมีชีวิตดำรงอยู่ต่อไปได้ก็ต่อเมื่อส่วนต่างๆ ที่มีในตัวมันที่ใช้ในการปฏิบัติการจะต้องเกิดขึ้นมาพร้อมๆ กันเพียงสถานเดียว และมันก็เป็นไปไม่ได้ที่ระบบการทำงานของเซลล์ที่ซับซ้อนละเอียดอ่อนเหล่านี้จะเกิดขึ้นมาเนื่องจากความบังเอิญ แม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ห้องแล็บวิทยาศาสตร์ที่ประกอบไปด้วยเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยที่สุด ก็ยังไม่มีความสามารถที่จะผลิตเซลล์ที่มีชีวิตขึ้นมาจากสิ่งที่ไม่ใช่ชีวิตได้เลยแม้แต่ตัวเดียวจริงๆ แล้วมันก็เป็นที่ยอมรับกันอย่างแน่นอนว่าสิ่งนั้นเป็นไปได้ และความอดุสาหะที่จะพยายามผลิตเซลล์ที่มีชีวิตจากสิ่งที่ไม่ใช่ชีวิตเหล่านั้นก็ต้องเป็นอันล้มเลิกไป

แต่กระนั้น นักทฤษฎีวิวัฒนาการก็ยังกล่าวอ้างว่าระบบการทำงานของเซลล์ที่กล่าวมานี้เกิดขึ้นมาเองจากความบังเอิญ ซึ่งความเป็นจริงแล้วระบบการทำงานของเซลล์ที่แม้แต่มนุษย์ผู้พร้อมไปด้วยสติปัญญาความรู้ความสามารถและเทคโนโลยีที่ทันสมัยก็ยังไม่สามารถที่จะลอกเลียนแบบได้

Sir Fred Hoyle ซึ่งเป็นนักดาราศาสตร์และนักคณิตศาสตร์ชาวอังกฤษผู้มีชื่อเสียงโด่งดัง ได้กล่าวอธิบายบอกถึงความเป็นไปไม่ได้ที่เซลล์จะกำเนิดเกิดขึ้นมาเอง โดยเขาได้ยกตัวอย่างว่า

*"ความเป็นไปได้ที่สิ่งมีชีวิตในชั้นที่สูงขึ้นไปจะเกิดขึ้นมาเองด้วยความบังเอิญก็อาจจะเปรียบได้กับความเป็นไปได้ที่พายุโหมพัดผ่านเข้ามายังกองเก็บของและวัสดุเก่าแล้วกลายเป็นเครื่องบินโบอิง 747 จากวัสดุนั้น" (Fred Hoyle, *Naturer*, 12 พฤศจิกายน)*

ในปัจจุบันนี้วิทยาศาสตร์ด้านเคมีวิทยาของสิ่งมีชีวิตก็ได้เผยให้เห็นถึงลักษณะทางด้านโครงสร้างและการปฏิบัติงานอันซับซ้อนที่สุดของโมเลกุล DNA ซึ่งระบบทางด้านโครงสร้างของโมเลกุล DNA ได้ถูกค้นพบโดยนักวิทยาศาสตร์ 2 คน นั่นก็คือ James Watson และ Francis Crick ในปี 1953 จากการค้นพบของเขาทั้งสองนี้ก็บอกให้เราเห็นว่า สิ่งมีชีวิตนั้นมีระบบการทำงานที่สลับซับซ้อนเกินกว่าที่คาดไว้ในตอนแรก

Francis Crick ผู้ซึ่งได้รับรางวัลโนเบลไพร์ซจากการค้นพบครั้งนี้ ถึงแม้ตัวของเขาเองจะเป็นนักทฤษฎีวิวัฒนาการอย่างฝังหัวก็ตาม แต่ถึงกระนั้นเขาก็ยอมรับว่าโครงสร้างการทำงานอย่าง DNA นี้ไม่มีวันที่มันจะเกิดขึ้นมาเองได้ด้วยความบังเอิญ

DNA เป็นโมเลกุลขนาดใหญ่ที่มีอยู่ในนิวเคลียสของเซลล์ รายละเอียดทั้งหมดของสรีระและรูปร่างของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดจะถูกบันทึกไว้ในส่วนที่เป็นเกลียวขดสองชั้นนี้ ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับองค์ประกอบทางด้านร่างกายตั้งแต่สีในตาไปจนถึงระบบโครงสร้างของอวัยวะภายในและสัดส่วนการปฏิบัติงานของเซลล์ทั้งหมดเหล่านั้นจะถูกวางโปรแกรมไว้ในส่วนที่เรียกว่า "ยีนส์" ใน DNA ทั้งสิ้น

รหัสของ DNA จะประกอบไปด้วยลำดับการจัดเรียงฐานข้อมูลต่างๆ ที่แตกต่างกันไป ถ้าเราจะเปรียบเทียบฐานเหล่านี้ในรูปของตัวอักษรเราก็จะสามารถเปรียบเทียบ DNA ได้กับฐานจัดเก็บข้อมูลที่ประกอบไปด้วยอักษร 4 ตัว ซึ่งข้อมูลของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดจะถูกจัดเก็บไว้ในฐานข้อมูลนี้

ถ้าเราจะลองเขียนข้อมูลที่มีอยู่ใน DNA ทั้งหมดลงบนกระดาษก็อาจจะต้องให้ใช้กระดาษเป็นล้านๆ หน้า และนั่นก็เท่ากับว่าต้องเขียนข้อมูลที่มีอยู่ใน DNA ลงไปมากกว่า

สารานุกรมบริตตานิกา (Britannica) ถึง 40เท่า ซึ่งสารานุกรมบริตตานิกานั้น เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดเท่าที่มีอยู่

แต่แหล่งข้อมูลของ DNA อันน่าทึ่งนี้ก็ได้ถูกจัดเก็บไว้ในนิวเคลียสที่เล็กกระจิวหรือของเซลล์ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าหนึ่งมิลลิเมตรถึงหนึ่งพันเท่า (1 นาร 1000)

มีการคำนวณกันว่าสายโซ่ของ DNA ซึ่งเล็กพอที่จะใส่ไว้ในข้อเท้าได้นั้นมีความสามารถที่จะบรรจุข้อมูลทั้งหมดของหนังสือทุกเล่มที่เขียนขึ้นมาในโลกนี้ได้

ทฤษฎีวิวัฒนาการซึ่งมองว่าชีวิตเป็นเพียงแค่สิ่งที่เกิดขึ้นมาจากความบังเอิญที่ไร้จุดมุ่งหมายก็ต้องล้มเหลวไม่เป็นท่า ไม่สามารถเปิดปากพูดอะไรได้เมื่อต้องเผชิญกับระบบการปฏิบัติงานที่สลับซับซ้อนอย่างไม่น่าเชื่อของ DNA ซึ่งมันเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า DNA และเซลล์ต่างๆ ตลอดจนสิ่งมีชีวิตทั้งหมดนี้เป็นผลที่เกิดมาจากการสร้างอันยอดเยี่ยมและน่าสรรเสริญ

ฉะนั้นเมื่อมีการสร้างหรือมีสิ่งที่ถูกสร้างอยู่ แน่หนอนที่สุดว่าจะต้องมีผู้ที่สร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา ซึ่งเป็นผู้ทรงพลังอำนาจอันไม่มีขีดจำกัดผู้ทรงรอบรู้และทรงเต็มเปี่ยมไปด้วยวิปัญญา

ขั้นตอนและวิธีการที่ได้มาจากการจินตนาการในขบวนการทฤษฎีวิวัฒนาการ

การปั้นเรื่องขึ้นมาของพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการที่ทำให้เข้าใจว่าชีวิตนั้นสามารถเกิดมาจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต มันได้ถูกหักล้างด้วยกับวิทยาศาสตร์ในปัจจุบัน

ดาร์วินได้นำเสนอแนวความคิดเดียวที่จะมาเป็นตัวอธิบายระบบทางด้านการวิวัฒนาการของเขา และแนวความคิดนั้นก็คือ "การเลือกสรรทางธรรมชาติ" จากหนังสือที่เขาเขียนก็ทำให้เรารู้ว่าดาร์วินได้ให้ความสำคัญต่อแนวความคิดนี้เป็นอย่างมาก (The Origin of Species by Means of Natural Selection : แหล่งกำเนิดของสิ่งมีชีวิตโดยวิธีการเลือกสรรทางธรรมชาติ)

การเลือกสรรทางธรรมชาตินั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า ผู้ซึ่งแข็งแรงที่สามารถปรับตัวเองได้ดีต่อสภาพแวดล้อมก็จะสามารถดำรงชีวิตต่อไป ยกตัวอย่างเช่น ผึ้งกวางที่ถูกไล่ล่าโดยสัตว์ล่าเหยื่อ กวางตัวที่วิ่งได้เร็วกว่าก็จะสามารถมีชีวิตรอดมาได้ หลังจากนั้นกวางส่วนใหญ่ในฝูงก็จะมีแต่กวางตัวที่แข็งแรงและฉับไวเนื่องจากตัวที่เชื่องช้าและอ่อนแอกว่าก็ได้ตกเป็นเหยื่อไปหมดแล้ว

แต่ถึงแม้ระบบความเป็นอยู่ทางธรรมชาติจะเป็นเช่นนี้ก็ตาม แต่มันก็ไม่ได้ทำให้พวก ต้องมีการวิวัฒนาการเลยแม้แต่น้อย มันไม่ได้เปลี่ยนวงให้ไปเป็นสัตว์อีกประเภทหนึ่งแต่อย่างใด

การเลือกสรรทางธรรมชาตินี้ก็เป็นเพียงการกำจัดตัวที่ป่วยหรือพิการอ่อนแอออกไป และมันก็ยังยืนยันถึงการดำรงอยู่ต่อไปตลอดจนความสมบูรณ์แข็งแรงของสิ่งมีชีวิตอีกบางจำพวก และการเลือกสรรทางธรรมชาตินี้ก็ไม่ได้มีแรงผลักดันหรือเป็นตัวที่จะทำให้เกิดการวิวัฒนาการ ขึ้นมาได้

ดาร์วินก็รู้ตัวดีถึงสิ่งนี้เช่นกันและนี่ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ดาร์วินยอมรับไว้ในหนังสือของเขา (The Origin of Species) โดยเขากล่าวว่า

"การเลือกสรรทางธรรมชาติไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและทำอะไรไม่ได้เลย นอกจากว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงที่เอื้ออำนวยและเหมาะสมที่จะเกิดขึ้นเองด้วยความบังเอิญในสิ่งมีชีวิต " (Charles Darwin, The Origin of Species, 1st, ed, p.177)

ดาร์วินได้รับอิทธิพลเป็นอย่างมากจากเพื่อนร่วมสมัยของเขาคนหนึ่ง ในแนวความคิดที่ว่าสิ่งมีชีวิตนั้นสามารถเกิดขึ้นมาเองและมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวในสภาพการที่เหมาะสมและเอื้ออำนวย และเพื่อนร่วมสมัยของดาร์วินคนนั้นก็คือ Lamarck (ลามาร์ค) นักชีววิทยาชาวฝรั่งเศส

ลามาร์คมีความเชื่อว่า สิ่งมีชีวิตจะถ่ายทอดลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่มีอยู่ไปสู่รุ่นต่อไปที่มาทีหลัง ในแนวความคิดของลามาร์คนั้น ยีราฟวิวัฒนาการมาจากสัตว์ที่คล้ายกวาง นั่นก็คือ ลำคอของสัตว์จำพวกนี้จะค่อยๆ ยืดออกไปตามกาลเวลาจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากการที่มันพยายามเอื้อมคอไปกินใบไม้ที่อยู่บนกิ่งสูงๆ

ลามาร์คยังมีความเชื่อเช่นกันว่าถ้าคนในสมาชิกครอบครัวหรือสายตระกูลถูกตัดแขนออกเป็นเวลาหลายชั่วอายุคน เด็กที่เกิดขึ้นมาใหม่ในภายหลังก็จะเริ่มแขนงุดหรือไม่มีแขน

ดาร์วินผู้ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากความเชื่อเหล่านี้ ก็ยังมีแนวความคิดที่heimheimไปมากกว่านั้น โดยที่เขาได้กล่าวไว้ในหนังสือ The Origin of Species ของเขาว่า หนีบางชนิดที่พยายามหาเหยื่อในน้ำ หลายๆ รุ่นเข้ามันก็ได้วิวัฒนาการไปเป็นปลาฉลามในที่สุด

แต่กระนั้นแนวความคิดของทั้งลามาร์คและดาร์วินต่างก็ผิดพลาด เนื่องจากแนวความคิดของเขาทั้งสองนั้นไปขัดแย้งกับกฎขั้นพื้นฐานที่สำคัญของชีววิทยา ในสมัยนั้นวิชาพันธุศาสตร์ วิทยาศาสตร์ทางด้านเคมีวิทยาของสิ่งมีชีวิต ตลอดจนจุลชีววิทยายังไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ กฎแห่งการถ่ายทอดลักษณะทางด้านพันธุกรรมก็ยังไม่เป็นที่รู้จักกันในขณะนั้น ในความเป็นจริงแล้ว ทั้งลามาร์คและดาร์วินมีความเชื่อว่าลักษณะพิเศษทางพันธุกรรมนั้นสามารถถูกถ่ายทอดได้โดยผ่านทางกระแสเลือด

เนื่องจากความล้มเหลวทางด้านวิทยาศาสตร์ในสมัยนั้น จึงไม่ได้ทำให้ทฤษฎีที่ลามาร์คและดาร์วินคิดขึ้นมาเป็นสิ่งที่ดูแปลกแต่อย่างใด

ข้อสมมติฐานของดาร์วินมีอิทธิพลต่อแวดวงวิทยาศาสตร์ในสมัยของเขาเป็นอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามดาร์วินก็ยังคงมีปัญหาที่แก้ไม่ตกอยู่ในหนังสือของเขาในบทที่เขากล่าวถึงอุปสรรคของทฤษฎีวิวัฒนาการ ซึ่งดาร์วินได้กล่าวไว้ว่า

"ถ้ามีการพิสูจน์ให้เห็นว่า สิ่งมีชีวิตนั้นมีระบบการทำงานที่ซับซ้อน และอวัยวะต่างๆ ที่ช่วยในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนเหล่านั้นมิได้เกิดขึ้นมาตามขั้นตอนหรือขบวนการวิวัฒนาการ แต่มันเกิดขึ้นมาพร้อมๆ กันในทีเดียว ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วทฤษฎีวิวัฒนาการของดาร์วินเองก็จะต้องพังลงอย่างราบคาบ"

(Charles Darwin, *The origin of species*, 1st, ed, p.189)

และแล้วสิ่งที่ดาร์วินกลัวนี้ก็เกิดขึ้นจริงหลังที่เขาตายไปได้ไม่นาน จากกฎแห่งการถ่ายทอดลักษณะทางด้านพันธุกรรมที่ค้นพบโดยนักพฤกษศาสตร์ชาวออสเตรียนั้นคือ Gregor Mendel ก็ทำให้สิ่งที่ทั้งลามาร์คและดาร์วินได้กล่าวอ้างไว้ต้องเป็นอันจบลง

จากวิทยาศาสตร์ทางด้านพันธุศาสตร์ที่ได้มีการพัฒนามาในช่วงเริ่มต้นแห่งศตวรรษที่ 20 นี้ ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า การถ่ายทอดพันธุกรรมไปยังรุ่นถัดๆ ไปนั้นมิได้ถ่ายทอดกันโดยผ่านทางลักษณะเฉพาะพิเศษที่ได้รับมาทางด้านร่างกาย หากแต่จะถ่ายทอดโดยผ่านทางยีนส์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

จากการค้นพบกฎการสืบทอดพันธุกรรมนี้เองที่ทำให้เป็นที่ประจักษ์ว่าความเชื่อจากการจินตนาการที่ว่าลักษณะเฉพาะตัวนั้นได้มาโดยการค่อยๆ ก่อตัวสะสมกันมาจากรุ่นหนึ่งไปสู่

อีกรุ่นหนึ่งและในที่สุดก็ทำให้เกิดสิ่งมีชีวิตใหม่ขึ้นมา นั่น เป็นสิ่งที่ไร้เหตุผลและขัดกับความเป็นจริง

Colin Patterson นักชีววิทยาทางด้านพืชและสัตว์โบราณชาวอังกฤษซึ่งเป็นนักทฤษฎีวิวัฒนาการที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง ได้กล่าวยอมรับในเรื่องนี้ โดยที่เขาได้กล่าวไว้ว่า

"ไม่มีใครเลยที่จะมีความสามารถสร้างสิ่งมีชีวิตขึ้นด้วยวิธีการหรือกลไกที่ได้มาจากการเลือกสรรทางธรรมชาติ ไม่มีใครพยายามทำสิ่งนี้ได้สำเร็จ และข้อถกเถียงที่มีอยู่ในลัทธิดาร์วินสมัยใหม่ในปัจจุบันนี้ ก็สาละวนอยู่กับปัญหาที่หาทางออกไม่ได้ข้อนี้" (Colin Patterson, BBC, Cladistics, 4th, March 1982)

วิทยาศาสตร์ในศตวรรษที่ 20 ก็ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วเช่นกันว่า สิ่งมีชีวิตทั้งหลายนั้นมีระบบการทำงานและอวัยวะต่างๆ ที่มีกลไกการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนและยุ่งยากเป็นอย่างมาก ถ้าขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไปแม้เพียงส่วนเดียวระบบการทำงานทั้งระบบตลอดจนอวัยวะส่วนต่างๆ ก็จะไม่สามารถทำหน้าที่ปฏิบัติงานได้เลย นั่นก็หมายความว่าอวัยวะและระบบการทำงานเหล่านั้นจะต้องมีขึ้นมาพร้อมๆ กันในเวลาเดียวกัน ลักษณะพิเศษเช่นนี้ซึ่งเรียกว่า "Irreducible Complexity" นั่นคือระบบการทำงานของสิ่งมีชีวิตที่ทุกๆ ส่วนจะต้องเกิดขึ้นมาพร้อมๆ กันโดยจะขาดส่วนหนึ่งส่วนใดเสียมิได้

ลักษณะเฉพาะพิเศษที่กล่าวมานี้เองที่เป็นหลักฐานพิสูจน์ให้เห็นว่าองค์ประกอบและโครงสร้างของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายเหล่านี้จะต้องเกิดขึ้นมาพร้อมๆ กันโดยอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

แต่ข้ออ้างนอกเหนือไปจากแนวความคิดของการเลือกสรรทางธรรมชาตินั้นพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการก็คิดค้นทฤษฎีเกี่ยวกับระบบกลไกใหม่ขึ้นมาซึ่งเรียกว่า "Mutation" : กระบวนการเปลี่ยนแปลงของยีนส์

กระบวนการนี้คือการเปลี่ยนแปลงไปหรือการผิดเพี้ยนไปจากรูปเดิมของลักษณะที่มีอยู่ใน DNA ของสิ่งมีชีวิต โดยส่วนมากจะมีสาเหตุมาจากผลกระทบภายนอกเช่นกันมันตภาพรังสีหรือปฏิกิริยาเคมี มาถึงตอนนี้ทฤษฎีการวิวัฒนาการก็ยังมีความเชื่อว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่มีแตกต่างกันได้มีพัฒนาการจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน DNA แต่สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นจริงขึ้นมาได้ ทั้งนี้ก็เพราะการเปลี่ยนแปลงลักษณะนั้นนอกจากจะทำให้เกิดผลเสียต่อระบบข้อมูลใน DNA แล้วมันยังจะเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตด้วย

จากการทดลองที่กระทำกันทั้งในห้องแล็บและตามธรรมชาติก็ไม่เคยพบว่าการเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้จะก่อให้เกิดผลดีขึ้นมา ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่ามันไม่ช่วยทำให้เกิดข้อมูลใหม่ทางพันธุกรรม

ดังนั้นมันจึงเป็นไปได้เลยที่สิ่งมีชีวิตจะมีวิวัฒนาการขึ้นมาได้โดยผ่านขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงในลักษณะดังกล่าว ไม่มีสัตว์เลื้อยคลานตัวไหนสามารถมีปีกได้และสิ่งมีชีวิตที่ไร้ดวงตาที่ไม่สามารถมีดวงตาขึ้นมาเองได้ด้วยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในลักษณะเช่นที่วุ้นนั้น

หลายทศวรรษด้วยกันที่นักทฤษฎีวิวัฒนาการได้นำสิ่งมีชีวิตไปทดลองโดยการให้สัมผัสกับมันตามภาพรังสีและสารเคมีทั้งนี้ก็เพื่อหวังที่จะได้การเปลี่ยนแปลงที่มีผลในทางบวกขึ้น แต่แล้วพวกเขาก็ต้องจบลงด้วยการได้มาซึ่งสิ่งมีชีวิตที่พิการบกพร่องไม่สมบูรณ์และเป็นหมัน

มีการทดลองนับครั้งไม่ถ้วนที่กำกับแมลงวันผลไม้ และมันแสดงให้เห็นว่าผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นนอกจากจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใดแล้วยังจะก่อให้เกิดความเสียหายอีกด้วย

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน DNA เช่นนั้นจะเป็นตัวไปก่อความเสียหายทางพันธุกรรมที่ถูกจัดวางไว้เป็นอย่างดี และก็จะทำให้สิ่งมีชีวิตกลับกลายเป็นสภาพไปสู่อะไรที่แปลกประหลาดทั้งนี้ก็เนื่องมาจากความพิการและความบกพร่องดังที่ได้ทุกกล่าวมา

นั่นคือสาเหตุที่ว่าทำไมศาสตราจารย์ Richard Dawkins ผู้ที่ซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาผู้สนับสนุนทฤษฎีวิวัฒนาการที่มีชื่อเสียงที่สุดคนหนึ่งในปัจจุบันต้องแสดงอาการอ้าปากออกมาเมื่อถูกผู้สัมภาษณ์ขอให้ยกตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงเช่นที่วุ้นนั้นเพื่อที่จะไปช่วยเพิ่มข้อมูลทางพันธุกรรมให้ดีขึ้นมา

ผู้ทำการสัมภาษณ์ศาสตราจารย์คอวิกินส์ได้ถามว่า : "ช่วยยกมาสักตัวอย่างหนึ่งได้ไหมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านพันธุกรรมหรือขั้นตอนทางด้านการวิวัฒนาการที่ทำให้เราเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะไปช่วยเพิ่มข้อมูลให้กับหน่วยทางพันธุกรรมได้ ?" แต่ศาสตราจารย์ Richard Dawkins ก็นิ่งไม่สามารถที่จะตอบคำถามนั้นได้

ความจริงเป็นที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าสิ่งมีชีวิตนั้นไม่มีระบบการทำงานที่ซับซ้อนอยู่ในตัวซึ่งไม่มีวันของมันจะเกิดขึ้นมาเองได้ด้วยความบังเอิญ นาฬิกาที่มีกลไกการทำงานที่ซับซ้อนก็ยังไม่สามารถที่จะเกิดขึ้นมาเองได้ด้วยการเข้ามารวมตัวกันเองของฟันเฟืองโดยความบังเอิญ และนี่ก็เป็นสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นว่ามันจะต้องมีช่างทำนาฬิกาขึ้นมา และเป็นช่างนาฬิกาที่มีความชาญ

ฉลาดและความสามารถ ฉันใดก็ฉันนั้น สิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดนั้นเต็มไปด้วยระบบการทำงานที่ถูกออกแบบมาเป็นอย่างดีซึ่งมันเป็นสิ่งพิสูจน์ให้เห็นถึงการมีอยู่ของผู้ที่สร้างมันขึ้นมา

สิ่งมีชีวิตในจักรวาลล้วนแต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างมาอย่างไร้ข้อบกพร่อง รวมถึงการสร้างมนุษย์นั้นก็ยิ่งเป็นสิ่งมหัศจรรย์ซึ่งเป็นหลักฐานยืนยันความจริงที่นักทฤษฎีวิวัฒนาการพยายามหลบหลีกไม่กล้าเผชิญหน้า

บันทึกจากซากฟอสซิล

ศตวรรษที่ 20 ทฤษฎีวิวัฒนาการไม่เพียงแต่จะถูกหักล้างด้วยกับวิทยาศาสตร์ทางด้านชีววิทยาโมเลกุลเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ก็ยังถูกหักล้างด้วยกับวิทยาศาสตร์ทางด้านชีววิทยาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของพืชและสัตว์โบราณอีกด้วยเช่นกัน

จากการขุดค้นที่ค้นที่ทำการอยู่ทั่วโลกก็ทำให้เราทราบว่ามีมีการขุดพบซากฟอสซิลครั้งใดเลยที่จะสามารถนำมาใช้เป็นหลักฐานสนับสนุนทฤษฎีวิวัฒนาการได้

ฟอสซิลก็คือซากของสิ่งมีชีวิตที่ได้เคยมีชีวิตอยู่ในอดีต โครงกระดูกของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นสามารถคงอยู่ในสภาพเดิมได้ไม่เปลี่ยนแปลงถ้าโครงกระดูกมันถูกปกป้องให้พ้นจากอากาศ ซากฟอสซิลที่เหลืออยู่นี้เองที่จะทำให้เราสามารถรับรู้ได้ถึงประวัติความเป็นมาของสิ่งมีชีวิตบนโลกนี้ ดังนั้นซากของฟอสซิลนี้เองที่จะเป็นตัวตอบคำถามทางวิทยาศาสตร์ในปัญหาที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดและที่มาของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายบนโลก

ทฤษฎีวิวัฒนาการได้กล่าวอ้างว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมดมาจากบรรพบุรุษเดียวกันซึ่งตามทฤษฎีนี้แล้ว สิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่แตกต่างกันออกไปนั้นเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในลักษณะที่ค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไปทีละเล็กทีละน้อยในช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน ทฤษฎีนี้ได้อ้างเหตุผลว่าสิ่งมีชีวิตประเภทแรกที่เกิดขึ้นมาคือสัตว์เซลล์เดียว

และต่อจากนั้นเป็นระยะเวลาเรื่อยๆ ล้านปีก็ค่อยๆ กลายเป็นสัตว์ทะเลที่ไม่มีกระดูกสันหลังและก็กลายมาเป็นปลาไปตามลำดับ และก็ก็ทักกันไปว่าปลานี้ก็สืบหลานขึ้นมาอยู่บนบกและค่อยๆ กลายเป็นสัตว์เลื้อยคลานไป เท่านั้นยังไม่พอ ยังมีการอ้างต่อไปอีกว่านกและสัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนมทั้งหลายนั้น ได้วิวัฒนาการมาจากสัตว์เลื้อยคลานอีกทีหนึ่ง

ข้อกล่าวอ้างทั้งหลายเหล่านั้นจะเป็นจริงได้ก็ต่อเมื่อปรากฏว่ามีสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในช่วงกึ่งๆ กลางๆ ที่กำลังจะกลายพันธุ์จากชนิดหนึ่งไปสู่อีกชนิดหนึ่งให้เห็นเช่น ถ้าสัตว์เลื้อยคลานวิวัฒนาการไปเป็นนกจริงแล้วละก็ ก็จะต้องมีสัตว์จำนวนนับไม่ถ้วนที่ครึ่งตัวเป็นนกและอีกครึ่งตัวเป็นสัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์เช่นนั้นก็จะต้องมีอวัยวะที่ยังไม่สมบูรณ์หรือยังพัฒนาได้ไม่เต็มรูปแบบ

ดาร์วินได้เรียกสัตว์ที่เขาจินตนาการขึ้นเองนี้ว่า "Transitional forms" หรือสัตว์ที่กำลังอยู่ในช่วงของการวิวัฒนาการจากชนิดหนึ่งไปสู่อีกชนิดหนึ่ง ดาร์วินรู้ว่าการที่จะทำให้ทฤษฎีของเขาเป็นที่ยอมรับหรือได้รับการสนับสนุนก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการขุดพบซากสัตว์หรือฟอสซิลที่มีลักษณะดังกล่าวนี้ คือซากฟอสซิลของสัตว์ที่กำลังอยู่ในช่วงการวิวัฒนาการจากชนิดหนึ่งไปสู่อีกชนิดหนึ่ง

ในหนังสือของดาร์วิน (The Origin of Species) เขาได้เขียนไว้ว่า

"ถ้าทฤษฎีของผมเป็นจริงแล้วละก็ นั่นก็หมายความว่า จะต้องเป็นสิ่งมีชีวิตเป็นจำนวนนับไม่ถ้วนที่มีลักษณะทางด้านลำตัวที่อยู่ในช่วงการวิวัฒนาการ ปรากฏให้เห็นอยู่อย่างแน่นอน และสัตว์ที่เวลานั้นก็จะเป็นตัวเชื่อมไปสู่สัตว์ทุกชนิดที่แตกมาจากกลุ่มเดียวกันและเมื่อเป็นอย่างที่กล่าวแล้ว ก็จะต้องมีซากฟอสซิลของสัตว์ให้พบเห็นที่จะเป็นตัวบอกให้รู้ว่ามันได้เคยเป็นสัตว์ชนิดใดมาก่อนที่จะวิวัฒนาการมาเป็นสัตว์อีกประเภทหนึ่ง (Charles Darwin, The Origin of Species, 1st ed, p. 179)

อย่างไรก็ตามดาร์วินรู้ดีว่าซากฟอสซิลที่ถูกค้นพบนั้นไม่มีปรากฏให้เห็นถึงข้อสันนิษฐานของเขาที่เกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่ในช่วงการวิวัฒนาการจากสัตว์ชนิดหนึ่งไปสู่สัตว์อีกชนิดหนึ่งเลย นั่นคือเหตุผลที่เขาได้ยอมลงทุนเขียนบทๆ หนึ่งขึ้นมาเป็นพิเศษในหนังสือของเขา โดยกล่าวเกี่ยวกับปัญหานี้ไว้ ดาร์วินได้ตั้งคำถามที่น่าปวดหัวขึ้นมาว่า

"ถ้าสิ่งมีชีวิตเกิดขึ้นมาโดยผ่านขั้นตอนการวิวัฒนาการจริงแล้วละก็ ทำไมเราไม่พบเห็นสิ่งมีชีวิตจำนวนนับไม่ถ้วนสักทีเดียวที่จะมีลักษณะโครงสร้างที่กำลังจะกลายพันธุ์จากสัตว์ประเภทหนึ่งไปสู่สัตว์อีกประเภทหนึ่ง แต่ทว่าตามทฤษฎีนี้แล้วจะต้องมีสิ่งมีชีวิตประเภทดังกล่าวปรากฏให้เห็นนับจำนวนไม่ถ้วนที่กำลังจะกลายพันธุ์หรือกำลังวิวัฒนาการไปสู่สัตว์อีกชนิดหนึ่ง แต่ทำไม

เราไม่พบสัตว์ที่กล่าวมานี้ที่ถูกฝังอยู่ตามชั้นดินต่าง ๆ เลย ทั้ง ๆ ที่มันน่าจะมียุคจำนวนมากนับไม่ถ้วน" (Charles Darwin, *The Origin of Species*, 1st ed, p. 172)

ดาร์วินได้คาดหวังว่าสิ่งมีชีวิตที่กำลังอยู่ในช่วงการวิวัฒนาการนั้นจะหาเจอได้ก็ต่อเมื่อซากฟอสซิลได้ถูกตรวจสอบกันเป็นอย่างดีมากกว่านี้

ต่อจากนั้นนักทฤษฎีวิวัฒนาการที่หลงเชื่อตามดาร์วินก็พยายามตรวจสอบชั้นดินทั่วโลกโดยทางธรณีวิทยาในช่วง 104 ปีที่ผ่านมาโดยพยายามหาซากฟอสซิลที่หายไปของสิ่งมีชีวิตตามการวิวัฒนาการที่เขาเชื่อ แต่ความพยายามทั้งหลายเหล่านั้นก็ต้องจบลงด้วยความผิดหวังเพราะสิ่งมีชีวิตตามทฤษฎีวิวัฒนาการที่ดาร์วินได้จินตนาการไว้นั้นก็ยังคงเป็นแค่เพียงจินตนาการเพื่อฝันต่อไป

นักชีววิทยาทางด้านพืชและสัตว์โบราณชาวอังกฤษ ซึ่งมีชื่อว่า Derek Anger ได้ยอมรับความจริงข้อนี้ถึงแม้ตัวเขาเองจะเป็นนักทฤษฎีวิวัฒนาการก็ตาม

"จากการสำรวจซากฟอสซิลอย่างละเอียดแล้ว ไม่ว่าจะดูตามลำดับชั้นตระกูลหรือตามชนิด เราก็ไม่สามารถพบร่องรอยที่จะบ่งได้ถึงการวิวัฒนาการไปที่ละเอียดถี่ถ้วนตามที่กล่าวอ้างเลยแม้สักครั้งเดียว แต่จะพบว่าสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นเกิดขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ในทันทีทันใดในกลุ่มชนิดของมันโดยไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตชนิดอื่น ๆ และนั่นก็หมายความว่ามันไม่ได้วิวัฒนาการมาจากกันนั่นเอง" (Derek Anger, *Proceedings of the British Geological Association*, Vo.87, p.133, ข้อมูลการบันทึกของสมาคมธรณีวิทยาของประเทศอังกฤษ)

ชั้นพื้นดินที่มีอายุเก่าแก่มากที่สุดที่ได้มีการขุดพบซากฟอสซิลของสิ่งมีชีวิตก็คือชั้นดินในยุคของแคมเบรียน ซึ่งมีอายุเก่าแก่ประมาณ 500-530 ล้านปี ในชั้นพื้นดินที่มีอายุมากกว่ายุคของแคมเบรียนนี้ไม่มีการขุดพบซากฟอสซิลของสิ่งมีชีวิตใดๆ นอกจากสิ่งมีชีวิตเล็กๆ เพียงไม่กี่ชนิดที่มีเพียงเซลล์เดียว แต่กระนั้นก็ดีในยุคของแคมเบรียนนั้นจะเห็นได้ว่า มีสิ่งมีชีวิตมากมายหลากหลายชนิดได้ปรากฏขึ้นมาอย่างฉับพลัน

สัตว์ที่ไร้กระดูกสันหลังมากกว่า 30 ชนิดปรากฏขึ้นมาในทันทีทันใดโดยไม่มีร่องรอยแห่งการวิวัฒนาการแต่อย่างใด สัตว์ที่พบเช่น แมงกะพุน ปลาดาว แมงทะเล หอยทาก สิ่งมีชีวิตเหล่านี้มีระบบการทำงานในตัวของมันที่ซับซ้อน เช่นระบบหมุนเวียนการขับถ่าย และมันก็ยังมีระบบการทำงานของอวัยวะส่วนต่างๆ ที่ซับซ้อนเป็นอย่างมากอีกด้วย เช่นตาของแมงทะเลนั้นจะมีช่องเล็กๆ มองดูคล้ายกับรูวงผึ้งเป็นร้อยๆ ช่องโดยที่แต่ละช่องนั้นจะมีระบบเลนส์แบบสองชั้น และนั่นก็เป็นส่วนหนึ่งของความมหัศจรรย์แห่งการสร้างและการออกแบบ อีกทั้งแมงทะเลนี้ยังเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดแรกของโลกที่มีดวงตา และสิ่งนี้เองที่จะใช้เป็นตัวที่จะมาหักล้างอย่างเด็ดขาดถึงข้อ

กล่าวอ้างของพวกลัทธิคาร์วินที่ว่าสิ่งมีชีวิตค่อยๆ วิวัฒนาการมาจากสิ่งมีชีวิตที่หยาบๆ ไม่ซับซ้อนอะไรมากไปสู่สิ่งมีชีวิตที่มีระบบการทำงานที่ซับซ้อน

ยิ่งไปกว่านั้นลักษณะโครงสร้างของตาที่คล้ายๆ รูวงผึ้งของแมงทะเลนี้ได้มีมาตั้งแต่ 530 ล้านปีโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลยแม้แต่น้อย แมลงที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น ผึ้ง และแมงปอ ก็มีลักษณะโครงสร้างทางตาที่เหมือนกันกับแมงทะเลนี้

ตามทฤษฎีวิวัฒนาการนั้น สิ่งมีชีวิตจะต้องค่อยๆ วิวัฒนาการมาจากสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ก่อนแล้ว แต่อย่างไรก็ตามไม่ปรากฏว่าจะมีสิ่งมีชีวิตชนิดใดที่จะมีลักษณะโครงสร้างอันซับซ้อนปรากฏหรือเกิดขึ้นมาก่อนหน้าแมงทะเลหรือสิ่งมีชีวิตชนิดอื่น ๆ ที่มีอยู่ในยุคแคมเบรียน

สิ่งมีชีวิตในยุคแคมเบรียนเกิดขึ้นมาอย่างกะทันหันโดยที่มิได้วิวัฒนาการและมันก็ไม่มีการพบร่องรอยด้วย Richard Dawkins นักสัตววิทยาชาวอังกฤษซึ่งมีชื่อเสียงและเป็นผู้ที่สนับสนุนทฤษฎีวิวัฒนาการ ได้กล่าวยอมรับเรื่องนี้ไว้ดังนี้

"ดูเหมือนว่าสิ่งมีชีวิตต่างๆ ในยุคแคมเบรียนจะมีอยู่อย่างนั้นก่อนแล้วโดยไม่มีร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่จะบอกให้รู้ถึงการวิวัฒนาการเลย" (Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, 1986, p.229)

เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เท่ากับไปหักล้างทฤษฎีวิวัฒนาการลงอย่างแน่นอน เพราะคาร์วินได้เขียนไว้ในหนังสือของเขาเองว่า

"ถ้าสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่มาจากตระกูลเดียวกันเหล่านั้นเกิดขึ้นมาพร้อมๆ กัน หากเป็นเช่นนั้นจริงแล้วละก็ นั่นก็จะทำให้ทฤษฎีที่ว่าด้วยการเลือกสรรทาง

ธรรมชาติโดยผ่านขั้นตอนการวิวัฒนาการต้องจบลงอย่างแน่นอน" (Charles Darwin, *The Origin of Species*, 1st ed, p. 302)

และสิ่งที่ดาร์วินกังวลก็เกิดขึ้นจริงจากการค้นพบจากยุคของแคมเบรียน ซึ่งมีการบินที่ซากฟอสซิล ในการตรวจสอบซากฟอสซิลของยุคหลังแคมเบรียน ก็จะได้เห็นว่าสิ่งมีชีวิตต่างๆปรากฏขึ้นมาอย่างกะทันหัน โดยอยู่ในรูปลักษณะโครงสร้างที่สมบูรณ์โดยไม่มีร่องรอยแห่งการวิวัฒนาการอยู่เลย สัตว์จำพวกปลา สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ นก สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม และสิ่งมีชีวิตอื่นๆอีกเป็นแสนๆ ชนิด เหล่านี้เกิดขึ้นมาโดยฉับพลันและก็มีโครงสร้างลักษณะเฉพาะพิเศษในตัวของมันเอง โดยไม่มีร่องรอยแห่งการวิวัฒนาการใดๆ เกิดขึ้นเลย

ความจริงข้อนี้เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมดได้ถูกสร้างขึ้นมาจากแต่ชนิด และลักษณะของมัน Mark Czarnecki นักชีววิทยาทางด้านพืชและสัตว์โบราณ ซึ่งตัวเขาก็เป็นนักทฤษฎีวิวัฒนาการ ได้ยอมรับถึงความจริงข้อนี้ว่า

"ปัญหาใหญ่ของทฤษฎีวิวัฒนาการนั้นอยู่ที่ซากฟอสซิล จากการขุดพบซากฟอสซิลไม่ได้บ่งบอกถึงร่องรอยที่จะชี้ให้เห็นถึงการวิวัฒนาการตามที่ดาร์วินได้ตั้งข้อสมมติฐานไว้เลย

แต่ในทางตรงกันข้าม สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นต่างเกิดขึ้นมาและก็หายสาบสูญไปโดยฉับพลัน และสิ่งที่ดูเป็นเรื่องแปลกนี้ก็เป็นสิ่งที่จะมาช่วยสนับสนุนการกล่าวอ้างเหตุผลของผู้ที่เชื่อว่าสิ่งมีชีวิตทุกชนิดนั้นได้ถูกสร้างขึ้นมาจากพระเจ้า" (Mark Czarnecki, *McLean's*, 19 January 1981, p.56)

ยิ่งไปกว่านั้น ซากฟอสซิลของสิ่งมีชีวิตที่มีอายุเป็นร้อยล้านปีกับสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ไม่ได้มีความแตกต่างอะไรกันเลย อย่างเช่นซากของปลาฉลามที่มีอยู่ในปัจจุบันก็มีลักษณะโครงสร้างที่เหมือนกัน และเช่นเดียวกัน ซากฟอสซิลของมดที่มีอายุถึง 100 ล้านปี ก็เหมือนกับมดที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซากฟอสซิลของแมลงปออายุ 135 ล้านปี ก็เหมือนกับแมลงปอที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซากฟอสซิลของเต่าอายุ 100 ล้านปี ก็เหมือนกับเต่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซากฟอสซิลของค้างคาวอายุ 55 ล้านปี ก็เหมือนกับค้างคาวที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่ได้มีความแตกต่างกันแต่ประการใด

แต่กระนั้นก็มีซากฟอสซิลของสิ่งมีชีวิตบางชนิดที่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการได้หยิบยกขึ้นเพื่อนำมาอ้างว่าเป็นสิ่งมีชีวิตที่เกิดมาจากการวิวัฒนาการจริง แต่ต่อมาในภายหลังก็ปรากฏว่าไม่มีความเกี่ยวข้องอะไรกันเลย

หนึ่งในฟอสซิลของสิ่งมีชีวิตที่เป็นตัวการสำคัญ ที่ทำให้พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการนำมาใช้กล่าวอ้างเพื่อที่จะสนับสนุนทฤษฎีตนก็คือ ซากฟอสซิลของปลาชนิดหนึ่งซึ่งเรียกกันว่า *Coelacanth* เป็นเวลาหลายปีด้วยกันที่นักทฤษฎีวิวัฒนาการกล่าวอ้างว่าปลาชนิดนี้เป็นซากฟอสซิลชนิดเดียวเท่านั้นที่มีคุณลักษณะที่เหมือนกันกับสัตว์ที่อาศัยอยู่บนบกโดยพวกนักทฤษฎี

วิวัฒนาการได้อ้างเหตุผลว่าปลาชนิดนี้มีโครงสร้างของขาและปอดที่หายาๆที่ไม่มีระบบที่ซับซ้อนอะไรมา ยิงไปกว่านั้นพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการก็ยังมีการวาดภาพจากจินตนาการถึงปลาชนิดนี้ในขณะที่มันมีขาและกำลังคืบคลานขึ้นบก และภาพวาดจากจินตนาการเหล่านี้ก็มีอยู่ให้เห็นตามหนังสือและตำราเรียนโดยทั่วไปราวกับว่าเป็นเรื่องจริง

แต่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการก็ต้องตกตะลึงเมื่อปลา *Coelacanth* ที่เขาเชื่อว่าสูญพันธุ์ไปแล้ว ก็ถูกจับได้ที่มหาสมุทรอินเดียเมื่อปี 1938 และก็เป็นที่ปรากฏให้เห็นว่าปลาชนิดนี้ก็ไม่ได้มีรูปร่างหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปเลยและปลา *Coelacanth* นี้ก็ไม่ได้มีขาและปอดที่หายาๆ ดังที่พวกเขากล่าวอ้าง และที่ซ้ำร้ายไปกว่านั้น ในทางตรงกันข้าม ปลา *Coelacanth* ที่ที่กักกันไปว่าคลานขึ้นมาบนบกนั้น จริงๆ แล้วเป็นปลาชนิดที่จะอยู่อาศัยเฉพาะในน้ำทะเลลึก และมันจะไม่ขึ้นมาเหนือน้ำ ภายใต้อายุ 180 เมตรจากพื้นน้ำ

สัตว์อีกชนิดหนึ่งที่ถูกนำมาอ้างว่าเป็นสัตว์ที่มาจากกระวิวัฒนาการนั้นก็คือ ซากฟอสซิลของนกชนิดหนึ่งซึ่งถูกเรียกว่า *Archaeopteryx* เป็นเวลาหลายทศวรรษด้วยกันที่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการได้กล่าวอ้างว่านกชนิดนี้เป็นสัตว์ที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการวิวัฒนาการระหว่างสัตว์เลื้อยคลานกับนก

แต่อย่างไรก็ตาม จากการค้นพบซากฟอสซิลซึ่งเป็นฟอสซิลที่ 7 ของนก *Archaeopteryx* ในปี 1992 ก็ทำให้รู้ว่านกชนิดนี้มีการดูหน้าอกหรือกระดูกกลางหน้าอก อันเป็นส่วนสำคัญต่อกล้ามเนื้อที่ใช้ในการบิน สิ่งนี้ได้พิสูจน์ให้เห็นว่านกชนิดนี้เป็นนกที่บินได้สมบูรณ์มาแต่แรกไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกับการวิวัฒนาการแต่อย่างใด

และคำกล่าวอ้างของพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการที่เกี่ยวกับเล็บที่มองดูเหมือนอุ้งเท้าที่อยู่บนปีกทั้งสองของนกชนิดนี้ก็ต้องตกไปเช่นกัน ทั้งนี้ก็เพราะพบว่าลักษณะโครงสร้างของนกใน

ปัจจุบันก็มีเหมือนกับโครงสร้างของนก Archaeopteryx เช่นนก Hoatzin เนื่องด้วยเหตุนี้เองที่ Stephen Jay Gould นักชีววิทยาทางด้านพืชและสัตว์โบราณของมหาวิทยาลัย Howard และเขาผู้นี้ก็เป็นผู้คอยปกป้องทฤษฎีวิวัฒนาการมาตลอด แต่เขาต้องกล่าวยอมรับว่านก Archaeopteryx นี้ไม่สามารถที่จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงร่องรอยแห่งการวิวัฒนาการได้

เมื่อเราลองตรวจสอบคุณลักษณะทางด้านโครงสร้างของสัตว์ชนิดต่างๆ เราก็จะพบว่ามันเป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีขั้นตอนการวิวัฒนาการเกิดขึ้นมาระหว่างสัตว์ที่ต่างชนิดกันเหล่านั้น ตัวอย่างเช่นปลา ซึ่งมีระบบการหายใจ การขับถ่ายตลอดจนลักษณะทางโครงสร้างของมัน และระบบการเผาผลาญที่ได้ถูกออกแบบมาเป็นอย่างดีให้เหมาะแก่การชีวิตอยู่ในน้ำ เป็นไปไม่ได้ว่า มันจะเปลี่ยนตัวของมันเองไปเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่บนบก

แม้แต่สัตว์บกเองก็ยังมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการกล่าวอ้างว่า นกวิวัฒนาการมาจากสัตว์เลื้อยคลาน โดยมันเกิดขึ้นด้วยความบังเอิญ ทั้งที่จริงแล้ว สัตว์เลื้อยคลานเป็นสัตว์เลือดเย็น ส่วนนกกนั้นเป็นสัตว์เลือดอุ่น ลักษณะลำตัวของนกจะถูกปกคลุมไปด้วยขนที่ถูกสร้างและจัดเรียงมาอย่างสลับซับซ้อนและละเอียดอ่อน ส่วนลักษณะลำตัวของสัตว์เลื้อยคลานนั้นจะมีเกล็ดเต็มตัวซึ่งไม่ได้มีความเหมือนกันกับขนของนกละเลย นกมีระบบการทำงานของปอดที่ไม่เหมือนกับระบบการทำงานของปอดในสัตว์บกประเภทอื่นๆ คุณสมบัติในการร่อนไปในอากาศของปีกนกก็ไม่สามารถเป็นผลที่เกิดมาจากการวิวัฒนาการแต่อย่างใดมันเป็นไปไม่ได้ที่ปีกของนกจะค่อยๆ วิวัฒนาการขึ้นมา ทั้งนี้ก็เพราะปีกของนกที่ยังพัฒนาไม่สมบูรณ์ที่เป็นแบบครึ่งๆ กลางๆ นั้น นอกจากจะไม่เป็นข้อดีแล้วยังจะเป็นข้อเสียอีกด้วยและอาจเป็นอันตรายแก่นกได้

พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการก็ยังกล่าวอ้างอีกเช่นกันว่าสัตว์เลื้อยคลานบางชนิดได้เปลี่ยนไปเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม แต่ความเป็นจริง สัตว์ทั้งสองจำพวกนี้มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่แตกต่างกันมากทีเดียว

สัตว์เลื้อยคลานจะวางไข่ ส่วนสัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนมจะคลอดลูกออกมาเป็นตัว ลำตัวของสัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนมจะปกคลุมไปด้วยขนปุกปุยซึ่งตรงกันข้ามกับเกล็ดที่อยู่บนลำตัวของสัตว์เลื้อยคลาน ระบบในการคัดหลังน้ำนมของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมก็มีลักษณะเฉพาะพิเศษของมัน ซึ่งพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการไม่มีวันที่จะอธิบายถึงลักษณะเฉพาะพิเศษในการคัดหลังน้ำนมนี้ได้

มนุษย์มาจากลิง ?

เมื่อต้องเผชิญหน้ากับข้อเท็จจริงทางด้านซากฟอสซิลที่มีปรากฏให้เห็นอยู่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการก็เบนความสนใจไปยังข้อกล่าวอ้างที่ไร้หลักฐานอีกข้อหนึ่งที่ว่า มนุษย์ได้วิวัฒนาการมาจากสัตว์คล้ายลิง

จนถึงปัจจุบันนี้ได้มีลิงถึง 6500 ชนิดที่ได้เคยอาศัยอยู่บนโลกเรา แต่ส่วนมากได้สูญพันธุ์ไปหมดแล้ว กะโหลกของลิงจำนวนมากที่ได้สูญพันธุ์ไปไม่ว่าจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ กะโหลกเหล่านั้นก็เป็นตัวการสำคัญที่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการนำมาใช้เป็นข้อกล่าวอ้างถึงทฤษฎีวิวัฒนาการต่อไป

พวกเขาได้กู้อะไหล่และสร้างฉากขึ้นมาหลอกผู้คน โดยจัดเรียงกะโหลกของลิงที่สูญพันธุ์ไปแล้ว โดยเริ่มตั้งแต่กะโหลกที่มีขนาดเล็กที่สุดไปจนถึงขนาดใหญ่ที่สุดในขณะที่เดียวกันพวกเขา ก็แอบแทรกกะโหลกศีรษะของเผ่ามนุษย์ที่สูญพันธุ์ไปแล้วเข้าไปปะปนอยู่ในบรรดากะโหลกของลิงเหล่านั้นด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะตบตาผู้คน

สัตว์จำพวกลิงชนิดหนึ่งที่สูญพันธุ์ไปที่เรียกกันว่า **Australopithecus** นี้เป็นตัวการสำคัญสุดที่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการนำมาใช้จัดฉากตบตาผู้คน

ซากฟอสซิลของ **Australopithecus** ได้ถูกขุดพบเป็นครั้งแรกในปี 1924 โดยนักชีววิทยาทางด้านพืชและสัตว์โบราณนั่นคือ **Raymond Dart** และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการก็ได้ถือโอกาสกล่าวอ้างว่าลิงชนิดนี้ เป็นสิ่งมีชีวิตประเภทหนึ่งที่คล้ายมนุษย์

อย่างไรก็ตามเมื่อได้มีการนำกะโหลกของลิงชนิดนี้มาเทียบกับกะโหลกของลิงชิมแพนซีดู ก็พบได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันไปมากเท่าไรนักระหว่างกะโหลกทั้งสอง

เมื่อเป็นเช่นนี้พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการก็สร้างสมมติฐานขึ้นมาใหม่ว่า **Australopithecus** นั้นจะเดินสองเท้าตัวตรง ซึ่งต่างจากลิงประเภทอื่นๆ

แต่กระนั้น นักกายวิภาควิทยาผู้มีชื่อเสียงโด่งดังสองท่าน คือ **Lord Solly Zuckerman** และศาสตราจารย์ **Charles Oxnard** เขาทั้งสองได้โต้แย้งและหักล้างคำกล่าวอ้างนี้คือ **Autrolopithecus** ที่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการใช้นามมาอ้างว่าเป็นบรรพบุรุษของมนุษย์นั้น ไม่มีอะไรนอกจากเป็นเพียงลิงชนิดหนึ่งที่ได้สูญพันธุ์ไปแล้วเท่านั้นเอง

ชาวฟอสซิลที่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการนำมาใช้กล่าวอ้างโดยได้จัดแบ่งประเภทต่างๆ ไปตามที่พวกเขาจินตนาการขึ้นมา เช่น โฮโมอีเร็คทัส โฮโมเออแก็สเทอ หรือ โฮโมซาเพียน (ซึ่งโฮโมซาเพียนนี้ จัดว่าอยู่ในยุคโบราณมาก) ชาวฟอสซิลที่นำมาอ้างทั้งหมดเหล่านี้ จริงๆ แล้ว เป็นเพียงเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่หลากหลาย ต่างเผ่าต่างพันธุ์กันไปก็เท่านั้นเอง

เมื่อได้มีการสำรวจตรวจสอบดูจากฟอสซิลต่างๆ ก็พบว่า โครงกระดูกเหล่านั้น จริงๆ แล้วก็เหมือนกันกับโครงกระดูกของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในยุคปัจจุบัน ที่จะต่างกันก็มีเพียงแค่ ลักษณะโครงสร้างของกะโหลกศีรษะเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งความแตกต่างเช่นนี้ก็สามารพบได้ ในเผ่าพันธุ์ต่างๆ ของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน

Richard Leakey นักชีววิทยาทางด้านพืชและสัตว์โบราณและเป็นนักทฤษฎีวิวัฒนาการที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เขาผู้นี้ก็กล่าวยอมรับว่าความแตกต่างเล็กๆ น้อยๆ ระหว่างกะโหลกศีรษะของ โฮโมอีเร็คทัส กับกะโหลกศีรษะของมนุษย์ปัจจุบันนั้น เป็นเพียงความแตกต่างกันทางด้านชนชาติและเผ่าพันธุ์เท่านั้นเอง เขากล่าวว่าข้อแตกต่างเหล่านั้นจริงๆ ก็ไม่ได้มีอะไรมากไปกว่าความแตกต่างระหว่างมนุษย์ในยุคปัจจุบันของชาติต่างๆ ที่อาศัยอยู่ ภูมิภาคที่แตกต่างกัน (Richard Leakey, *The Making of Mankind*, 1981, p.62)

พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการเมื่อต้องเผชิญกับความจริงทางด้านวิทยาศาสตร์อย่าง หลีกเลียงไม่ได้ ก็เหลือเพียงสิ่งๆ เดียวที่จะใช้ปกป้องทฤษฎีของตนเองให้อยู่รอดและสิ่งเดียวที่เหลืออยู่นั้นก็คือ **การโฆษณาชวนเชื่อ** การจัดฉากสร้างภาพการวิวัฒนาการของมนุษย์ให้ดูเหมือนจริง ซึ่งได้มาจากการจินตนาการโดยไม่มีมูลฐานแห่งความเป็นจริงแต่อย่างใด โดยสิ่งเหล่านี้ได้ถูกยึดยึดให้กับสาธารณชนโดยผ่านทางสื่อและสิ่งตีพิมพ์ของพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการ

ในภาพวาดที่แสดงให้เห็นถึงการวิวัฒนาการนั้นจะมีสิ่งมีชีวิตที่มีขนขึ้นตามตัวและมีหน้าตาคล้ายลิง โดยภาพนั้นจะถูกตกแต่งขึ้นให้เห็นเป็นนัยๆ ว่านี่คือมนุษย์ที่กำลังวิวัฒนาการ และสิ่งที่ภาพเหล่านั้นต้องการที่จะสื่อก็คือ สิ่งมีชีวิตจำพวกครึ่งมนุษย์ครึ่งลิงนั้น ครั้งหนึ่งได้เคยมีชีวิตอาศัยอยู่บนโลก

บ่อยครั้งที่ภาพวาดเหล่านั้นถูกวาดขึ้นเพื่อต้องการให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ทางด้านสังคมของสิ่งมีชีวิตประเภทนี้ ภาพวาดที่หลอกหลวงและตบตาผู้คนเช่นนี้ได้ถูกวาดขึ้นในลักษณะที่เรียบเรียงลำดับการวิวัฒนาการ

ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ความคิดและความเชื่อในเรื่องการวิวัฒนาการของมนุษย์ได้ฝังอยู่ในหัวสมองของผู้คนโดยไม่รู้ตัว

แม้แต่ในสำนักพิมพ์ผลงานทางวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง ก็บ่อยครั้งที่ยังสร้างภาพจัดฉากหลอกลวงผู้คนโดยที่เราเรียกกันว่า "Reconstructions" : **สิ่งที่ถูกจัดประกอบกันขึ้นมาใหม่** และก็มีภาพวาดแผนภูมิที่เรียงลำดับการวิวัฒนาการที่ได้มาจากจินตนาการที่พวกเขาได้ทำขึ้นมา การสร้างภาพจินตนาการของพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการเหล่านั้น ไม่ได้หยุดอยู่เพียงแค่การสร้างหุ่นจำลอง หรือการวาดภาพตามความคิดที่เพ้อฝันเพียงเท่านั้น แต่เขายังสร้างภาพยนตร์สารคดีที่มีตัวละครเป็นสิ่งมีชีวิตครั้งหนึ่งครั้งขึ้นมาเพื่อลวงโลกอีกด้วย

ทั้งหมดเหล่านี้คือการหลอกลวงผู้คน เพราะแท้ที่จริงแล้ว จากหลักฐานที่มีอยู่นั้นก็ไม่มีอะไรมาไปกว่าเศษกะโหลกศีรษะเพียงไม่กี่ชิ้นรวมถึงกระดูกหน้าแข้ง สว่นผม ผิวหนัง จมูก หู ริมฝีปาก และลักษณะทางโฉมหน้าอื่น ๆ ของสิ่งมีชีวิตนั้นไม่สามารถที่จะถูกบ่งชี้หรือกำหนดได้โดยดูจากซากกระดูกที่เหลืออยู่

นักทฤษฎีวิวัฒนาการได้จัดแต่งเนื้อเยื่ออ่อนขึ้นมา ทั้งๆ ที่เนื้อเยื่อเหล่านั้นไม่สามารถพบได้จากซากฟอสซิล ทั้งนี้เพื่อที่จะให้เข้ากับความต้องการและจินตนาการของพวกเขา และเพื่อที่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการเหล่านั้นจะได้สร้างและประกอบผลงานใหม่ๆ ขึ้นมาจากห้องปฏิบัติการ

Earnst Hooten จากมหาวิทยาลัย Howard กล่าวว่า

"ภาพเหล่านี้ไม่มีคุณค่าที่คู่ควรแก่การยกย่องทางวิทยาศาสตร์แต่อย่างใด ท่านสามารถที่จะสร้างลักษณะโฉมหน้าของลงซิมแพนซี หรือโฉมหน้าของนักปราชญ์คนหนึ่งคนใดขึ้นมาก็ได้โดยใช้กะโหลกศีรษะของ Neanderthaloid ด้วยวิธีการและแบบอย่างเดียวกัน สิ่งที่ถูกประกอบและสร้างกันขึ้นมาใหม่ของมนุษย์โบราณตามที่กล่าวอ้างเหล่านั้น ถ้าจะมีคุณค่าที่สมควรยกย่องทางวิทยาศาสตร์ก็มีน้อยมาก และก็ดูเหมือนจะเป็นเพียงสิ่งที่ทำให้สาธารณชนเข้าใจผิดกันไปเสียมากกว่า" (Earnst Hooten, *Up From The Ape*, 1931, p.332)

นักทฤษฎีวิวัฒนาการบางคนยิ่งเลยเถิดไปกว่านั้น พวกเขาได้สร้างหน้าตาหรือโฉมหน้าที่ต่างกันไปจากการใช้กะโหลกศีรษะเพียงกะโหลกเดียว พวกเขาได้สร้างตบแต่งซากฟอสซิล

ที่เรียกว่า *Zinjanthropus* ขึ้นมาใหม่โดยที่พวกเขาบดแต่งซากฟอสซิลนี้ขึ้นมาโดยมีใบหน้าที่แตกต่างกันออกไปถึง 3 แบบ

สิ่งต่างๆ เหล่านี้ ก็เป็นเครื่องบ่งบอกให้เรารู้เป็นอย่างดีว่า พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการเหล่านั้นมีความดื้อรั้นและฝังหัวเพียงใด นอกจากนั้นพวกเขาก็ยังได้ทำหน้าที่ปกปิดมุกๆ ขึ้นมาอีก

พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการไม่เพียงแต่จะสร้างกลอุบายทางภาพวาดและการปั้นรูปขึ้นมาเพื่อหลอกลวงผู้คนเพียงเท่านั้น ในบางครั้งพวกเขาก็ยังเจตนาทำสิ่งปลอมแปลงขึ้นมาเสียด้วยซ้ำ และสิ่งที่ถูกทำขึ้นมาเพื่อหลอกลวงสาธารณชนที่เป็นที่รู้จักกันดีที่สุดก็คือซากฟอสซิลของ *Pitldown* ที่ถูกนำมาแสดงในสหราชอาณาจักร ในปี 1912 โดยนักทฤษฎีวิวัฒนาการคนหนึ่งที่มีชื่อว่า *Charles Dawson* โดยซากฟอสซิลดังกล่าวนี้ได้ถูกนำมากล่าวอ้างว่าเป็นหลักฐานที่สำคัญที่สุดที่บ่งชี้ถึงการวิวัฒนาการระหว่างมนุษย์กับลิง และซากฟอสซิลนี้ได้ถูกตั้งโชว์อยู่ในพิพิธภัณฑ์ในสหราชอาณาจักรเป็นระยะเวลาเกินกว่า 30 ปี ผู้เชี่ยวชาญได้ทำการตรวจสอบซากฟอสซิลนี้ดูอีกครั้งหนึ่งในปี 1949 และผลปรากฏออกมาว่าซากฟอสซิลนี้เป็นของปลอมที่ทำขึ้นมาเองเพื่อหลอกลวงประชาชนให้หลงเชื่อ โดยมันถูกทำขึ้นมาโดยการต่อขากรรไกรของลิงอุรังอุตังเข้ากับกะโหลกของมนุษย์

และอีกตัวอย่างที่นักทฤษฎีวิวัฒนาการได้ปลอมแปลงขึ้นมาเพื่อหลอกลวงผู้คนให้หลงเชื่อคือ *Nebraska Man* โดยสิ่งนี้ได้ถูกทำขึ้นมาในปี 1922 จากซากฟอสซิลของฟันเพียงซี่เดียว พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการเหล่านี้ก็ไม่รอช้าที่จะตั้งชื่อให้มันเสียอย่างหรรหาว โดยตั้งเป็นภาษาลาตินว่า "*Hesperopithecus Haroldcooki*" และพวกเขาก็ไม่รอช้าเช่นกันที่จะทำการวาดภาพจากซากฟอสซิลที่พบนี้ขึ้นมา

แต่แล้วไม่นานก็ถูกเปิดเผยว่าฟันซี่นี้ที่ถูกนำมากล่าวอ้างว่าเป็น *Nebraska Man* ในความเป็นจริงแล้วเป็นเพียงฟันของหมูป่าชนิดหนึ่ง

ซากฟอสซิลอันมากมายที่ถูกนำมาเป็นข้อกล่าวอ้างว่าเป็นหลักฐานของการวิวัฒนาการ ในที่สุดก็ต้องตกเป็นโมฆะไปทีละชิ้น

- *Neanderthal Man* ถูกนำมาใช้เป็นหลักฐานการวิวัฒนาการในปี 1856 แต่ก็ถูกยกเลิกไปในปี 1960
- *Pitldown Man* ถูกนำมาใช้เป็นหลักฐานการวิวัฒนาการในปี 1912 แต่ก็ถูกยกเลิกไปในปี 1953

- Hesperopithecus ถูกนำมาใช้เป็นหลักฐานการวิวัฒนาการในปี 1922 แต่ก็ถูกยกเลิกไปในปี 1927
- Zinjantropus ถูกนำมาใช้เป็นหลักฐานการวิวัฒนาการในปี 1959 แต่ก็ถูกยกเลิกไปในปี 1960
- Ramapithecus ถูกนำมาใช้เป็นหลักฐานการวิวัฒนาการในปี 1964 แต่ก็ถูกยกเลิกไปในปี 1979

หลักฐานทางการวิวัฒนาการตามที่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการได้นำขึ้นมากล่าวอ้างนั้น โดยส่วนมากแล้วก็ได้ถูกหักล้างและปฏิเสธโดยกลุ่มพวกเขาเอง

ถึงแม้ความจริงจะเป็นเช่นนี้ก็ตาม แต่กะโหลกศีรษะเหล่านี้ก็ยังคงถูกนำมาเสนอต่อหน้าสาธารณชน โดยผ่านทางสื่อมวลชนหรือไม่ก็ผ่านทางหนังสือหรือตำราเรียนที่เขียนโดยพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการราวกับว่าสิ่งทั้งหลายเหล่านั้นเป็นความจริง แล้วมันก็ยังคงถูกนำมาสอนในตำราเรียนให้กับบรรดาเด็กนักเรียน

ข้อมูลอ้างอิง

http://www.harunyahya.com/c_refutation_darwinism.php

<http://www.darwinism-watch.com>

<http://www.evolutiondeceit.com>

<http://www.darwinismrefuted.com>

<http://www.creation-museum.net>

<http://www.living-fossils.com>

เข็ศตรกระ

ทางออกเดียวที่ฝ่ายเทวนิยม (Atheist, Darwinist) ที่จะปฏิเสธการสร้างของพระเจ้า คือต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าสิ่งมีชีวิตนั้นมาจากการวิวัฒนาการจากการเกิดขึ้นโดยบังเอิญของสิ่งมีชีวิตตัวแรก

ส่วนสำหรับฝ่ายเทวนิยม (Theist, Creationist) โดยตรรกะแล้วถือว่าถูกต้องกว่าอยู่วันยังค่ำเพราะสิ่งมีชีวิตจะมีวิวัฒนาการหรือไม่ก็ตามก็ไม่ได้หมายความว่าไม่มีผู้สร้าง กล่าวคืออาจเป็นไปได้ว่า สิ่งที่ถูกสร้างนั้น อาจจะถูกสร้างมาในลักษณะเกิดขึ้นกะทันหัน หรืออาจถูกสร้างมาโดยให้มีการวิวัฒนาการ สรุปคือมีผู้สร้างทั้ง 2 กรณี

ติดกระดุมเม็ดแรก

คำถามง่าย ๆ ที่อาจทำให้นักวิทยาศาสตร์ผู้ทรงความรู้ของฝ่ายทฤษฎีวิวัฒนาการ อาจต้องหงายหลังหรือตายน้ำตื้น คือ

1) สิ่งมีชีวิตตัวแรกกินอะไรเป็นอาหาร? (หรือใช้อะไรหล่อเลี้ยงร่างกาย) เพราะหากตอบว่า เซลล์ต้องกินแร่ธาตุ ฉะนั้นมันก็จะมีความถามว่า แล้วแร่ธาตุมาจากไหน? คำตอบ คือ มาจากซากของสิ่งมีชีวิต นั่นก็เท่ากับว่าเป็นไปไม่ได้ที่มันจะเป็นสิ่งมีชีวิตตัวแรก

2) สิ่งมีชีวิตตัวแรกต้องการออกซิเจนหรือไม่? หากตอบว่าต้องการ มันก็จะมีความถามคือ แล้วออกซิเจนมาจากไหน? คำตอบคือ มาจากการหายใจของพืช เพราะฉะนั้นก็เป็นไปไม่ได้อีกที่จะเรียกว่ามันเป็นสิ่งมีชีวิตตัวแรก

นี่คือกระดุมเม็ดแรกที่นักทฤษฎีวิวัฒนาการไม่เคยหาคำตอบได้จนถึงทุกวันนี้